

Rok 1907.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 14. kwietnia 1907.

Treść: (M 101 i 102.) 101. Obwieszczenie, względem należytego ogłoszenia ustawy z dnia 17. marca 1907, dotyczącej oznaczania miejscowego pochodzenia chmielu. — 102. Ustawa, dotycząca oznaczania miejscowego pochodzenia chmielu.

101.

Obwieszczenie Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem rolnictwa i Ministrem handlu z dnia 13. kwietnia 1907,

w względem należytego ogłoszenia ustawy z dnia 17. marca 1907, dotyczącej oznaczania miejscowego pochodzenia chmielu.

Ponieważ ustawę z dnia 17. marca 1907, ogłoszono najpierw w XLII. części Dziennika ustaw państwa pod Nr. 93. w niewłaściwym brzmieniu, a następnie prostując je, w sposób nie odpowiadający przepisom ustawy z dnia 10. czerwca 1869, Dz. u. p. Nr. 113, przeto niniejszym ogłasza się pod Nr. 102 Dziennika ustaw państwa ustawę z dnia 17. marca 1907, dotyczącą oznaczania miejscowego pochodzenia chmielu w sposób obowiązujący.

Beck wlr.

Auersperg wlr.

Bienerth wlr.

Fołt wlr.

102.

**Ustawa z dnia 17. marca 1907,
dotycząca oznaczania lokalnego pochodzenia chmielu.**

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam, co następuje:

§ 1.

Jeżeli chmiel sprzedaje się lub wprowadza się w obrót z oznaczeniem pochodzenia jego według miejsca, to oznaczenie to ma nastąpić w myśl przepisów niniejszej ustawy.

Przytem nie stanowi różnicy, czy oznaczenie pochodzenia według miejsca umieści się na naczyniu chmiel zawierającym, czy też obejmie się deklaracją, odnoszącą się do sprzedaży i wprowadzenia w obrót, jakoto: cennikami, listami handlowymi, listami przewozowymi, rachunkami lub certyfikatami dotyczącemi towaru, świadectwami pochodzenia itp.

§ 2.

Celem oznaczenia lokalnego pochodzenia chmielu można w drodze rozporządzenia określić kraje tutejsze, w których produkuje się chmiel, przy dokładnym ich ustaleniu i odgraniczeniu, oznaczyć jako określone produkowania chmielu.

Przed wydaniem rozporządzenia tego rodzaju należy porozumieć się z dotyczącimi głównymi

korporacyami rolniczymi (radą kultury krajowej, Towarzystwem rolniczym itp.) oraz z lzbami handlowymi i przemysłowymi, które celem złożenia swego oświadczenia winny przesłuchać interesowane stowarzyszenia przemysłowe (gremia) i korporacje przemysłowe.

§ 3.

W myśl §u 1. niniejszej ustawy oznaczyć należy miejscowe pochodzenie chmielu, wytworzzonego w kraju, przez podanie miejscowości, gminy, okręgu produkcyjnego, ustanowionego w danym razie w myśl §u 2. niniejszej ustawy, albo kraju, gdzie chmiel wyprodukowany, jak również w każdym wypadku obszaru państwa.

Wymienione szczegóły można przytoczyć albo pojedynczo, albo po kilka razem, albo także wszystkie w ogóle.

§ 4.

W drodze rozporządzenia można wydać bliższe przepisy co do sposobu, w jaki oznaczenie pochodzenia ma się podać.

Postanowienie §u 2, ustępu 2, stosuje się i do takich także wypadków.

§ 5.

Do przewidzianych w §ie 3, oznaczeń pochodzenia można dodać takie dodatki, zgodne z rzeczywistością, które zawierają bliższe wskazanie miejscowego pochodzenia (na przykład nazwę obszaru dworskiego, posiadłości ziemskiej, powiatu sądownego lub politycznego).

§ 6.

Nie można używać oznaczeń pochodzenia, które nie odpowiadają postanowieniom §u 3, ustępu 1. Również zabrania się niezgodnych z prawdą dodatków do oznaczeń pochodzenia i takiego sposobu ich umieszczenia, które mogłyby wywołać błąd co do lokalnego pochodzenia chmielu.

Tak samo zabrania się podań lub oznaczeń, które nie będą oznaczeniami pochodzenia, mogłyby ze względu na swoją treść lub sposób umieszczenia wzbudzić pozór, iż są takimi.

§ 7.

W drodze rozporządzenia można postanowić, iż przepisy §§ów 3. i 6. niniejszej ustawy, nie dłużej jednak, jak przez przeciag pięciu lat po jej wejściu w moc obowiązującą, nie będą stosowały się do pewnych, w rozporządzeniu wyszczególnić się ma-

jących podań, które według zwyczajów, przestrzeganych w obrocie przez dotyczące sfery interesowane, nie mają wyjątkowego znaczenia wskazówki co do lokalnego pochodzenia chmielu, lub które wszedlszy w użycie dla oznaczenia gatunku chmielu, znaczenie takie straciły.

§ 8.

Jeżeli chmiel, nie wytworzony w kraju tutejszym, tutaj sprzedaje się lub wprowadza się w obrót, to musi się go zaopatrzyć w oznaczenie państwa, gdzie go wytworzono. Zresztą stosują się analogicznie postanowienia §§ów 1, 3, 4, 5, 6. i 7. niniejszej ustawy z zastrzeżeniem wyjątków, mieszczących się w trzecim ustępie niniejszego paragrafu.

Jeżeli w obcym państwie ustanowiono okręgi produkowania chmielu w sposób odpowiadający zarządzeniom §u 2, ustępu 1. niniejszej ustawy, to można oznaczyć w myśl §u 3. niniejszej ustawy miejscowe pochodzenie chmielu także przez podanie odnośnego zagranicznego okręgu produkcyjnego.

W drodze rozporządzenia można zarządzić, iż zastosowanie postanowień niniejszej ustawy do zagranicznych oznaczeń pochodzenia, przewidziane w poprzedzających ustępach 1 i 2, ma mieć miejsce tylko w takim, w rozporządzeniu oznaczyć się mającym zakresie, w jakim odnośnie obce państwo chroni także tutejsze oznaczenie pochodzenia. Jednakowoż nie można używać w obszarze, w którym ustanowiona jest obowiązująca, co do chmielu niewytwarzanego w kraju tutejszym takiego oznaczenia pochodzenia, które przysługuje krajowemu chmielowi (§ 3).

§ 9.

Tego, kto postępuje wbrew postanowieniom niniejszej ustawy i wydanych na jej podstawie przepisów, ukarze polityczna władza powiatowa, o ile nie zachodzi istota czynu działania karygodnego, według powszechnych ustaw karnych surowej karnego, grzywną od 10 do 2000 K, a wśród okoliczności obciążających, mianowicie w razie powtórzenia czynu, aresztem od jednego dnia do trzech miesięcy. W tym ostatnim wypadku można połączyć z karą na wolności, grzywnę aż do 2000 K.

W razie skazania na grzywnę należy równocześnie orzec karę aresztu, która wstapi w jej miejsce w razie nieściagalności.

Przytym należy w miejscu grzywny od 10 do 20 K wymierzyć jeden dzień, a przy wyższych grzywnach za każde 20 K jeden dzień aresztu, jednakowoż czas trwania aresztu nie może przekraczać trzech miesięcy.

§ 10.

W razie skazania należy orzec usunięcie oznaczeń, zawierających podania, przeciwe przepisom, gdyby zaś usunięcie to nie mogło nastąpić, należy orzec przepadek opakowań noszących na sobie takie oznaczenie, o ile skazany ma jeszcze prawo rozporządzania temi przedmiotami.

Nawet wówczas, jeżeli ściganie lub skazanie pewnej osoby nie da się wykonać, albo jeżeli skazany nie ma już prawa rozporządzania temi przedmiotami, należy zarządzenie to przeprowadzić samostannie co do takich przedmiotów, które podlegają rozporządzeniu osoby odpowiedzialnej za dotrzymanie przepisów o miejscowym oznaczaniu.

Władza polityczna może zarządzić już w toku postępowania, celem zabezpieczenia tych zarządzeń, które należy wykonać na koszt skazanego, konfiskatę lub inne odpowiadające celowi przechowanie tych przedmiotów, przez których oznaczenie wbrew przepisom dopuszczone się przekroczenia.

§ 11.

Polityczna władza krajowa może zakłady krajobrazowe, założone przez gminy, powiaty lub kraj, przez związki, towarzystwa lub inne korporacje, a mające na celu stwierdzanie lokalnego pochodzenia chmielu z pewnego okręgu (hale sygnowania chmielu) uznać ze względu na cel ten za zakłady publiczne (publiczne hale sygnowania chmielu).

Uznanie takie może nastąpić tylko wówczas, jeżeli

1. politycznej władzy krajowej zastrzeżono zaświadczenie statutu i postanowień co do urządzeń zakładu, dotyczących prowadzenia interesu, jak również zaświadczenie ich zmiany;

2. zastrzeżono, iż poświadczenie i oznaczenia pochodzenia chmielu wychodzące z zakładu przedsiębrane będą wyłącznie przez takich funckionariuszy zakładu, których polityczna władza powiatowa potwierdziła i zaprzysięgła, i

3. jeżeli działalność zakładu podlegać będzie nadzorowi politycznej władzy krajowej.

Zaświadczenie wspomniane pod l. 1. można wydać tylko wówczas, jeżeli urządzenia zakładu statutem przepisane i urządzenia, dotyczące prowadzenia interesu dawać będą, według uznania politycznej władzy krajowej rękojmię zupełnie pewnego wykazywania, potwierdzania i oznaczania lokalnego pochodzenia chmielu.

Tylko takie osoby można potwierdzić i zaprzysiąc jako funckionariuszy zakładu (ustęp 2), które według uznania politycznej władzy powiatowej są fachowo uzdatnione i w pełni zasługują na zaufanie.

§ 12.

Potwierdzenia i oznaczenia lokalowego pochodzenia chmielu wydane przez publiczną halę sygnowania chmielu uważa się za publiczne dokumenty i publiczne oznaczenia, których fałszowanie lub podrabianie podlega pod przepisy ogólnego ustawy karnej.

Zarządzenia co do formy tych poświadczzeń i oznaczeń należy wydać w drodze rozporządzenia.

§ 13.

Polityczna władza krajowa ma czuwać nad działalnością publicznych hal sygnowania chmielu, w szczególności nad przestrzeganiem postanowień statutowych i postanowień co do urządzeń dotyczących prowadzenia interesu. Władza ta ma prawo, wydać co do działalności każdego zakładu takie zarządzenia, które mogą w danym razie okazać się potrzebne, aby zapewnić osiągnięcie celu zakładu.

Polityczna władza krajowa może wyznaczyć celem wykonywania przysługującego jej nadzoru także polityczne władze powiatowe lub stałego komisarza.

Organy nadzorcze mają w szczególności prawo wstępu do lokalności przedsiębiorstwa zakładowego o każdym czasie, prawo żądania wyjaśnień od funckionariuszy zakładu i prawo przeglądu korespondencji, innych zapisków oraz ksiąg handlowych zakładów.

§ 14.

Polityczna władza krajowa ma prawo, odwołać dokonane już uznanie zakładu za publiczną halę sygnowania chmielu, jeżeli

1. urządzenie zakładu przepisane statutem i urządzeniem, dotyczące prowadzenia interesu, okaże się w praktyce niewystarczającym, by dać rękojmię, określoną § em 11; albo jeżeli

2. zakład sam lub poszczególni jego funckionariusze nie odpowiedzą postanowieniom statutu lub postanowieniom co do urządzeń, dotyczących prowadzenia interesu; albo jeżeli

3. zakład lub jego funckionariusze nie zastosują się do zarządzeń politycznej władzy krajowej lub przeszkadzać będą w urzędowym nadzorze (§ 13).

§ 15.

W razie odstąpienia od postanowień statutu lub postanowień co do urządzeń zakładu, dotyczących prowadzenia interesu, w razie niezastosowania się do zarządzeń władzy, lub przeszkadzania w urzędowym nadzorze, może polityczna władza powiatowa orzec przeciw winnym funkcyonaryuszom kary porządkowe od 10 do 200 K, a to także wówczas, gdy nie korzysta się z postanowienia § 14, i o ile nie trzeba będzie postąpić w myśl § 9.

§ 16.

Grzywny (§ 9) składane na zasadzie niniejszej ustawy wpływają do gminnego funduszu ubogich, kary porządkowe (§ 15) do funduszu kultury krajobrazowej względnie funduszu krajowego tego kraju, gdzie popełniono czynnośc karygodną.

§ 17.

Polityczna władza powiatowa ma prawo odjęcia funkcyonaryuszom publicznego zakładu sygnowania chmielu upoważnienia do przedsiębrania poświadczzeń i oznaczeń co do pochodzenia chmielu, które im przysługuje w myśl § 11, 1. 2, jeżeli warunków, wśród których nastąpiło potwierdzenie i zaprzysiężenie nie można dłużej uważać za istniejące.

§ 18.

Odnośnie do właściwości władz politycznych do przedsiębrania czynności urzędowych w myśl niniejszej ustawy, jak również odnośnie do środków prawnych i zadawnienia, stosowane będą ogólne postanowienia o postępowaniu przed władzami politycznymi.

Środki prawne przeciw orzeczeniom, zapadłym na zasadzie §§ 11, 13, 14, 15 i 17. niniejszej ustawy, rozstrzyga Ministerstwo rolnictwa w porozumieniu z innymi interesowanymi Ministerstwami.

§ 19.

Ustawa niniejsza nabiera mocy obowiązującej w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

§ 20.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Moim Ministrom rolnictwa, handlu i spraw wewnętrznych.

We Wiedniu, dnia 17. marca 1907.

Franciszek Józef w.lr.

Beck w.lr.

Bienerth w.lr.

Auersperg w.lr.

Fořt w.lr.